

בש"פ 2646/16 - דין בן פורת נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 2646/16

כבוד השופט צ' זילברטל
דין בן פורת

לפני:
המבקש:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי
בבאר שבע (כב' השופט א' אינפלד) מיום 7.3.2016
בתיק עמ"ת 684-03-16

עו"ד נס בן-נתן

בשם המבקש:

החלטה

בקשת רשות ערר על החלטתו מיום 7.3.2016 של בית המשפט המחוזי בבאר-שבע (כב' השופט א' אינפלד) אשר קיבל את ערר המשיבה על החלטת בית משפט השלום (כב' השופט ד"ר י' ליברדו) והורה על מעצר המבקש עד לתום ההליכים.

נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות התפרצות לבית מגורים, גניבה וגניבת רכב. העבירות בוצעו לרקע סכסוך קודם בין המבקש לבין המתלונן. בית המשפט המחוזי חלק על בית משפט השלום בעיקר בנוגע להערכת המסוכנות הנשקפת מהמבקש, ככל שהיא נלמדת מהאירוע העברייני ומיתר נסיבותיו האישיות. לדעת בית המשפט המחוזי, אין מדובר בעבירות רכוש "סתם", אלא במעשים המצביעים על התנהגות בריונית, שכן הם נעשו לרקע הסכסוך שבין המבקש למתלונן. כאשר מוסיפים לכך את עברו הפלילי של המבקש, מצטיירת תמונה של אדם המתריס כלפי

עמוד 1

סמכות, פועל בבריונות, תוקף שוטרים וכו'. נוכח רקע זה סבר בית המשפט המחוזי, בשונה מבית משפט השלום ועל אף ששירות המבחן המליץ על מעצר בפיקוח אלקטרוני, כי אין מנוס ממעצר המבקש. לפיכך התקבל ערר המשיבה על החלטת בית משפט השלום לשחרר את המבקש למעצר בית מלא.

עיקר טענותיו של המבקש מכוונות כלפי שיקול הדעת שהפעיל בית המשפט המחוזי, למשקל שהוא ייחס לרקע שקדם לביצוע העבירות, למסקנתו בדבר מידת הסיכון הנשקף מהמבקש ולהערכת עברו הפלילי. כל אלה אינם עניינים שמצדיקים דיון שלישי בסוגיה, ואין בפי המבקש כל טענה שיש לה היבט עקרוני-כללי, מעבר לניתוח הפרטני של נסיבות המקרה. עצם העובדה שבית המשפט המחוזי הגיע למסקנה שונה מזו שאליה הגיע בית משפט השלום אינה עילה למתן רשות לערור.

הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"א באדר ב' התשע"ו (31.3.2016).

ש ו פ ט
